

Његова Светост Патријарх српски Порфирије служио у Шибенику

У недељу 36. по Духовима, 11. фебруара 2024. године, светом архијерејском Литургијом у Саборном храму Успења Пресвете Богородице у Шибенику началствовао је Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије, уз саслужење преосвећене господе епископа: далматинског Никодима, нишког Арсенија и осечко-пољског и барањског Херувима, као и свештеника и ђакона из више отачаствених епископија.

Овим евхаристијским сабрањем отпочела је дводневна посета Светејшег Патријарха г. Порфирија Епархији далматинској, а поводом славе Богословије Света Три Јерарха у манастиру Крки, где ће Његова Светост Патријарх, на сам дан празника, тј. сутра, служити свету архијерејску Литургију.

У својој литургијској проповеди на прочитано јеванђелско зачало, патријарх Порфирије је најпре изразио радост због данашњег сабрања у шибеничком Саборном храму, поводом најважнијег догађаја у животу свакога човека, тј. због служења свете Литургије. Тумачећи јеванђелски одељак о сусрету Господа Исуса Христа и жене Хананејке, патријарх Порфирије је напоменуо

да је Господ дошао ради спасења свих људи те да је пример жене Хананејке, која није припадала изабраном народу, али је имала вере и поверења у љубав Божју, поучан за све нас те да и ми треба да имамо веру у својим животима, али и да та вера мора бити делатна. Ако веру учинимо садржајем свога живота, онда ће, према речима Светејшег Патријарха г. Порфирија, цео наш живот бити чудо.

Беседу Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија у целости можете прочитати [ОВДЕ](#).

Светој архијерејској Литургији присуствовао је многобројни верници, од којих су многи приступили Божанском Причешћу.

***

Посета Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија Епархији далматинској добра је прилика да се укратко подсетимо на значај града Шибенка и ових простора у двомиленијумској историји хришћанства. Историја православља у Далмацији једнака је историји Цркве Христове. Путујући прашњавим путевима, од Галилеје и Самарије, стигли су апостоли и њихови ученици и у Далмацију. Прво је апостол Павле у Далмацију послао свог ученика Тита, једног од првих епископа Далмације. Потом шаље и апостола Ерминија који постаје најсјаније светило све Далмације. На послетку, повесничари Цркве Христове записују да је недалеко од античког Бурнума, данашњег Кистања, боравио апостол Павле и тадашњим Далматинцима проповедао Јеванђеље Христа распетог и васкрслог. То су биле године када су хришћанске заједнице биле *collegium illicitum*, забрањено друштво.

Прва света Литургија у Шибенику служена је 17. марта 1569. године, када је, по наредби млетачког сената, православнима уступљен дотадашњи латински храм. Шибеник постаје седиште Епархије далматинске 1808. године, а православни Срби две године доцније купују бивши самостан Светог Спаса и претварају га у данашњу Саборну цркву Успења Пресвете Богородице. Иконостас Саборне цркве осликао је 1827. године Алексије Лазовић, са братом Симеоном. У храму је изузетно богата ризница са више од сто икона насталих у периоду од 15. до 19. века, као и мноштво богослужбених сасуда израђених у Венецији. Библиотека српског православног општества у Шибенику је најстарија библиотека у Далмацији и садржи архивску грађу из 16. века са бројним документима, повељама и тестаментима, који сведоче о завештањима знаменитих Срба града Шибеника граду и храму.

